

Sygn. akt II W 501/14

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05.10.2015 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu II Wydział Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Biziak

Protokolant : Paweł Wabich

po rozpoznaniu w dniach 05.03.2015 r., 07.05.2015 r., 23.06.2015 r., 21.07.2015 r., 11.09.2015 r. i 05.10.2015 r.

sprawy z wniosku Komendy Powiatowej Policji w I.

przeciwko **K. K. (1)**

imiona rodziców: J. i S., z domu G.

urodzonemu: (...) r. w miejscowości I.

nr PESEL (...)

zamieszkałemu:(...)-(...) R., (...)/1

obwinionemu o to, że:

W okresie od 25.07.2014 r. do 26.07.2014 r. w R. w rejonie pasa drogowego drogi wojewódzkiej nr (...) na parkingu przy sklepie (...) dokonał bezprawnej ingerencji w drogę publiczną poprzez usunięcie trzech krawężników betonowych na szkodę Zarządu Dróg Wojewódzkich

tj. o czyn z art. 99§ 1 k.w.

orzeka

1. obwinionego K. K. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 25.07.2014 r. do 26.07.2014 r. w R. w rejonie pasa drogowego drogi wojewódzkiej nr (...) na parkingu obok sklepu (...) dokonał bezprawnej ingerencji w drogę publiczną i dokonał uszkodzenia urządzenia drogowego poprzez usunięcie 3 krawężników drogowych na szkodę Zarządu Dróg Wojewódzkich tj. za winnego wykroczenia z art. 99 § 1 pkt 2 k.w. i za to na podstawie art. 99 § 1 kw wymierza obwinionemu karę grzywny w kwocie 500 (pięćset) złotych;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w sprawie oraz wymierza mu opłatę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) złotych.

SSR Paweł Biziak

II W 501/14

UZASADNIENIE

A. R. prowadził w miejscowości R. sklep (...). Za zgodą Zarządu Dróg Wojewódzkich przed i obok prowadzonego przez siebie sklepu wybudował parking, w pasie drogi publicznej nr (...), który okolony był krawężnikiem, który był

urządzeniem drogowym. Budowa została zakończona w 2007r. Plac, na którym znajdował się parking był użyczony od Zarządu Dróg Wojewódzkich. Parking w całości znajduje się na ternie należącym do Zarządu Dróg Wojewódzkich i nie wykracza na teren działki (...).

W dniu 25- 26 lipca 2014r. K. K. (1) usunął z parkingu trzy krawężniki betonowe, tym sposobem chcąc umożliwić dojazd do działki nr (...) bezpośrednio z drogi publicznej nr (...). Usunięte krawężniki złożył na działce (...).

W miejscu usunięcia krawężników nie było pozwolenia na zjazd z drogi nr (...) do działki (...), ponieważ działka ta miała dostęp do drogi publicznej poprzez działkę (...). Obwiniony miał świadomość o powyższym. W przeszłości to on był właścicielem działki nr (...) i dokonał jej darowizny m.in. na rzecz swojej córki J. P.. W czerwcu 2014 r. J. P. wystąpiła o wyrażenie zgody na budowę zjazdu indywidualnego z drogi wojewódzkiej nr (...) na działkę nr (...). Na początku lipca 2014 r. odbyły się oględziny na działce (...) podczas której ustalono, że działka (...) ma już zjazd – na odcinku drogi w km(...) (tj. przez drogę wewnętrzną znajdujące się na działce (...)). Obwiniony był o tym informowany przez drogomistrza (...)

Dowód:

częściowe wyjaśnienia obwinionego K. K. (1) k .51v-52

zeznania świadka A. R. k. 8, 86-86v,

Protokół oględzin miejsca k . 10-10v

Pokwitowanie odbioru 3 krawężników k. 11

Zaświadczenie z k. 26,

Decyzja z k. 27

Mapa sytuacyjno-wysokościowa z k. 33

Dokumentacja znajdująca się w kopercie na k. 39:Pismo Zarządu Dróg Wojewódzki z dnia 04.02.2015r. k. 39/1-2, Wniosek A. R. o użyczenie działki pasa drogowego nr(...)k. 39/3, Umowa użyczenia działki – pasa ruchu drogowego nr (...) k. 39/4-5, Zezwolenie na wybudowanie zatoki postojowej k. 39/6, Postanowienie o uzgodnieniu k. 39/7-8, mapa sytuacyjno-wysokościowa k. 39/12,wniosek J. i D. P. z dnia 23.06.2014r. o wydanie zgody na lokalizację nowego zjazdu k. 39/15, Notatka służbowa dot. wizji lokalnej k. 16-17, Pismo Zarządu Dróg Wojewódzkich do J. i D. P. z dnia 01.07.2014r. k. 39/18, Notatka służbowa z przeprowadzonej wizji lokalnej z dnia 07.07.2014r k. 39/19-21, zawiadomienie z dnia 17.07.2014 r. k. 39/22 oraz decyzja z dnia 30.07.2014 r.

Zaświadczenie nr (...) wydane przez Zarząd Dróg Wojewódzkich k 26

Decyzja z dnia 30.07.2014r. (...). (...).(…) (...).25.1.2014 wydana przez Zarząd Dróg Wojewódzkich k. 27

Decyzja nr (...) o warunkach zabudowy wydana przez Wójta gminy R. k. 28-34

Decyzja nr (...) o warunkach zabudowy k. 55-66

Protokół oględzin obiektu budowlanego z dnia 03.03.2015r.k. 49-50

Częściowe zeznania A. K. k. 53

Zeznania E. R. k. 52v

Zeznania świadka J. S. (1) k. 52-52v

Zeznania świadka T. J. k. 53

Opinia biegłego R. G. k. 69-72 wraz z ustną opinią uzupełniającą k. 109v-110 i 176

Informacja z (...) Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z k. 92 wraz z załącznikami z k. 93-96

Akt notarialny k. 100-106

Pismo (...) w B. z dnia 02.07.2015 r. k. 120 i z dnia 27.08.2015 r. k. 163

Opinania biegłego geodety z k. 137-139 akt

Pismo Wojewody (...) z k. 154 akt.

Sąd dał wiarę obwinionemu **K. K. (1)**, złożonym na rozprawie głównej, w zakresie w którym przyznał się do usunięcia fragmentu krawężnika, bowiem potwierdzają to m. in. zeznania świadka A. R., zeznania A. K., protokół oględzin miejsca.

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia obwinionego K. K. (1), w zakresie w którym twierdził on, że parking znajdujący się przed jego działką jest nielegalny, a w miejscu, gdzie usunął krawężniki posiadał on zjazd do posesji, bowiem wyjaśnienia te są sprzeczne z dokumentami (dokumenty zgromadzone na k. 39 akt w tym pismo k. 39/1-2, umowa k. 39/4-5, zezwolenie k. 39/6, mapy sytuacyjno-wysokościowej k. 39/12, wniosku o dodatkowy zjazd k. 39/15, notatek k. 39/16-17, 19-21, pisma (...) k. 39/19, decyzji o braku zgody na budowę zjazdu z działki (...) bezpośrednio na drogę nr (...) k. 39/23-24, informacji (...) Inspektoratu Nadzoru Budowlanego wraz z załącznikami k. 92-98), ustną i pisemną opinią biegłego R. G., opinią biegłego Z. K., zeznaniami drogomistrza J. S. (1). Dowody te jednoznacznie wskazują, że parking został wybudowany legalnie, w całości znajduje się na działce Zarządu Dróg Wojewódzkich (jest w psie tej drogi) i nie wychodzi na działkę nr (...) należącej do córki obwinionego, a działka obwinionego ma zjazd na drogę nr (...) poprzez działkę nr (...) (która to działka jest drogą wewnętrzną), a nie miała legalnego zjazdu w miejscu, w którym zostały usunięte krawężniki. Szczególną uwagę zwrócić należy, że K. K. (1) uczestniczył w wizji lokalnej w dniu 07.07.2014r., która przeprowadzona była w związku ze złożeniem przez J. i D. P. wniosku o wyrażenie zgody na budowę zjazdu z działki nr (...) bezpośrednio na drogę nr (...) i już wtedy padły wnioski, że w miejscu zawnioskowanym zjazdu być nie może, bowiem działka posiada dostęp do drogi przez działkę (...). W wizji tej uczestniczył obwiniony i już wówczas (tj. 07.07.2014 r. a więc przed dniem w którym usunął krawężniki) został poinformowany, że w tym miejscu nie ma zjazdu. Tym samym należało uznać, że obwiniony wiedział, że parking został wybudowany w sposób legalny oraz wiedział, że nie ma zjazdu z działki nr (...) w miejscu w którym usunął krawężniki.

W całości za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka **A. R.**, który na rozprawie głównej oświadczył, że pan K. zdemolował parking poprzez wykopanie krawężników, które ułożone były na podsypce betonowej na parkingu, a po wyciągnięciu ich znajdowały się na działce pana K.. Obwiniony zrobił to, ponieważ chciał sobie zrobić wjazd na swoją posesję, co potwierdza również sam obwiniony. Sąd dał wiarę świadkowi, który, przeciwnie do obwinionego twierdził, że parking został wybudowany w sposób legalny i prawidłowy, a w miejscu wymontowania krawężników nie było wjazdu na drogę, co potwierdza zgromadzone w sprawie dowody, a wskazane już wyżej. Świadek dodał, że nie posiada żadnych dokumentów dotyczących dopuszczenia do użytkowania parkingu, jednakże zakończył budowę w 2007. i parking był od razu użytkowany. Biegły R. G. potwierdził, że w tym przypadku nie ma konieczności uzyskiwania formalnych decyzji odnośnie dopuszczenia do użytkowania inwestycji.

Sąd dał wiarę zeznaniom drogomistrza **J. S. (1)**, który zeznał, że parking wraz z krawężnikami znajdującymi się na skraju parkingu przy sklepie (...) jest elementem drogi publicznej i nie wchodzi on na działkę obwinionego. Dodał, że parking jest w całości jest na działce Zarządu Dróg Wojewódzkich, co potwierdzają również dokumenty

Za wiarygodne Sąd uznał również oświadczenie świadka dotyczące faktu, że z działki nr (...) nigdy nie było bezpośredniego wjazdu na drogę publiczną nr (...), a wjazd na tą działkę jest obsługiwany przez działkę nr (...), która jest drogą wewnętrzną, bowiem fakt ten potwierdziła dokumentacja wskazana wyżej.

W ocenie Sądu na wiarę zasługują również zeznania **E. R.**, która podczas rozprawy głównej zeznała, że przed sklepem prowadzonym przez jej męża jest parking, który został zbudowany przez A. R. na działce Zarządu Dróg Wojewódzkich. Zeznania te korelują z zeznaniami świadków A. R., J. S. (1), a także z zebranymi w sprawie dokumentami, w szczególności z dokumentacją uzyskaną z Zarządu Dróg Wojewódzkich. Nadto zeznania te są logiczne, wobec czego Sąd nie miał podstaw by uznać je za niewiarygodne.

Również świadkowi **T. J.**, funkcjonariuszowi Policji, który prowadził sprawę, Sąd dał wiarę. Zeznał on, że obwiniony twierdził, że parking został wybudowany nielegalnie, a z parkingu, skąd zostały usunięte krawężniki jest wjazd na jego działkę. Zwrócić należy uwagę, że podobne stanowisko prezentował obwiniony na rozprawie głównej, wobec czego, relacja świadka z interwencji uznana została przez Sąd jako szczerza. Nie potwierdza to wcale okoliczności, że obwiniony nie widział, że w miejscu w którym usunął krawężniki nie ma legalnego zjazdu. Jak bowiem podaną wyżej był o tym informowany w dniu 07.07.2014 r., a jednocześnie okoliczności z których wynika w którym miejscu jest zjazd wynikają z dokumentów urzędowych.

Świadkowi **A. K.**, żonie obwinionego Sąd dał wiarę w części, w której przyznaje ona, że to jej mąż zabrał krawężniki z parkingu- okoliczność ta została bowiem przyznana przez samego obwinionego oraz świadków. Sąd nie dał natomiast wiary A. K. w zakresie jej twierdzeń co do legalności zjazdu z działki (...) – stwierdziła ona bowiem, że działka (...) posiada zjazd w miejscu, gdzie został usunięty krawężnik, co jednak jest sprzeczne z dokumentacją wskazaną wyżej. Sąd nie dał również wiary świadkowi w zakresie zeznań, co do faktu, że wraz z mężem dostali zezwolenie na zjazd w spornym miejscu. Oświadczenie to stało również w sprzeczności z dokumentacją uzyskaną w toku postępowania, a w szczególności z zaświadczeniem nr 208/246/201, które nie stanowi, że działka (...) posiada bezpośredni zjazd na drogę (...), oraz z decyzją z 30.07.2014r., w której nie wyrażono zgody na budowę zjazdu.

Sąd zasięgnął opinii biegłego z dziedziny inżynierii ruchu drogowego. Z opinii biegłego inż. **R. G.**, wynika, że parking zlokalizowany przy sklepie (...) w m. R. umiejscowiony jest w granicach działki znajdującej się w pasie drogi wojewódzkiej, a teren parkingu jest elementem drogi publicznej. Biegły w swojej opinii uznał, że krawężnik znajdujący się na parkingu jest, elementem technicznym drogi (elementem infrastruktury drogowej), a zaprojektowanie i wybudowanie krawężników było zgodne z przyjmowanymi rozwiązaniami technicznymi, nadto uznał, że z uwagi na to, że wykonawca i uzgadniający posiadali wiedzę, że wjazd formalnie nie istniał nie mieli podstaw do tego by zastosować obniżone krawężniki. Z opinii biegłego wynika również, że realizacja inwestycji polegająca na budowie parkingu była legalna i zgodna z przyjętymi procedurami. Dodatkowo biegły na rozprawie podał, że zjazd o którym mowa w zaświadczeniu nr (...) dla pikietarza (...) znajduje się poprzez działkę (...) co wynika z mapy sytuacyjno-wysokościowej stanowiącej załącznik do decyzji nr (...) z dnia 28.04.2014 r.(decyzji wydanej m.in. na wniosek córki obwinionego).

Zarówno biegły, jak i Sąd zwrócili uwagę na to, że Zarząd Dróg Wojewódzkich w B. w dniu 30.07.2014r. wydał decyzję o nie wyrażeniu zgody na budowę zjazdu indywidualnego na działkę nr (...) bezpośrednio na drogę (...) argumentując to faktem posiadania przez tą działkę zjazdu na drogę nr (...) poprzez istniejący zjazd (...)strona lewa. Wprawdzie decyzja ta została już wydana po popełnieniu przez obwinionego swojego czynu jednak jak już podano wyżej już w dniu 07.07.2014 r. był on informowany przez drogomistrza J. S. (2) o miejscu w którym istnieje zjazd (poprzez działkę nr (...)), powyższe wynikał również z dokumentów urzędowych, a jednocześnie w przypadku gdyby obwiniony rzeczywiście myślał, że w miejscu w którym zostały usunięte krawężniki istniał legalny zjazd (w więc z działki nr (...)) bezpośrednio na drogę nr (...) nie występowało by z wnioskiem o wyrażenie zgody na budowę zjazdu bezpośrednio z działki nr (...) na drogę nr (...).

W ocenie Sądu opinią biegłego po jej sprecyzowaniu w następstwie uzyskania przez w/wym biegłego pełnej dokumentacji zasługiwała na uwzględnienie.

Za rzetelną i wiarygodną Sąd uznał również opinię biegłego z zakresu geodezji i kartografii **Z. K.**, który stwierdził, że parking przy sklepie (...) w R. 141 znajduje się w granicach pasa drogowego drogi wojewódzkiej (...), nie przekracza terenu tego pasa oraz nie wchodzi na działkę nr (...). Biegły ten posiadał odpowiednią wiedzę dla stwierdzenia tej okoliczności.

W poczet materiału dowodowego Sąd włączył, uznając za wiarygodne, dokumenty ujawnione na rozprawie w dniu 05.10.2015 r. w postaci: protokół oględzin miejsca k. 10-10v, pokwitowanie odbioru 3 krawężników k. 11, zaświadczenie z k. 26, decyzja z k. 27, mapa sytuacyjno-wysokościowa z k. 33, dokumentacja znajdująca się w kopercie k. 39: Pismo Zarządu Dróg Wojewódzki z dnia 04.02.2015r. k. 39/1-2, Wniosek A. R. o użyczenie działki pasa drogowego nr 246 k. 39/3, Umowa użyczenia działki – pasa ruchu drogowego nr 246 k. 39/4-5, Zezwolenie na wybudowanie zatoki postojowej k. 39/6, Postanowienie o uzgodnieniu k. 39/7-8, mapa sytuacyjno-wysokościowa k. 39/12, wniosek J. i D. P. z dnia 23.06.2014r. o wydanie zgody na lokalizację nowego zjazdu k. 39/15, Notatka służbowa dot. wizji lokalnej k. 39/16-17, Pismo Zarządu Dróg Wojewódzkich do J. i D. P. z dnia 01.07.2014r. k. 39/18, Notatka służbowa z przeprowadzonej wizji lokalnej z dnia 07.07.2014r k. 39/19-21, zawiadomienie z dnia 17.07.2014 r. k. 39/22 oraz decyzja z dnia 30.07.2014 r.k.39/23-24; zaświadczenie nr (...) wydane przez Zarząd Dróg Wojewódzkich k. 26, decyzja z dnia 30.07.2014r. (...). (...). (...). (...).25.1.2014 wydana przez Zarząd Dróg Wojewódzkich k. 27, decyzja nr (...) o warunkach zabudowy wydana przez Wójta gminy R. k. 28-34, decyzja nr (...) o warunkach zabudowy k. 55-66, protokół oględzin obiektu budowlanego z dnia 03.03.2015r.k. 49-50, informacja z (...) Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z k. 92 wraz z załącznikami z k. 93-96, akt notarialny k. 100-106, pismo (...) w B. z dnia 02.07.2015 r. k. 120 i z dnia 27.08.2015 r. k. 163, pismo Wojewody (...) z k. 154 akt. Oceniając charakter tych dokumentów oraz całokształt dowodów zebranych w niniejszej sprawie nie było podstaw do kwestionowania tych dokumentów

Wykroczenie określone w art. 99 § 1 pkt 2 Kodeksu wykroczeń polega na niszczeniu lub uszkodzeniu drogi publicznej lub drogi w strefie zamieszkania, przynależności lub urządzenia drogowego. Urządzeniami, o których mowa w tym przepisie, są: urządzenia do powierzchniowego odwodnienia pasa drogowego (rowy odwadniające drogę w kształcie opływowym, trójkątnym lub trapezowym), urządzenie ściekowe (płaskie - przykrawężnikowe, korytkowe, kryte), studzienki ściekowe z przykanalikiem do kanalizacji lub z przykanalikiem do rowu przydrożnego, kanalizacja deszczowa, urządzenia oświetleniowe, obiekty i urządzenia obsługi uczestników ruchu (punkty kontroli samochodów ciężarowych, zatoki postojowe, zatoki autobusowe, perony tramwajowe, pętle autobusowe, place do zawracania, mijanki, przejścia dla pieszych), urządzenia techniczne drogi (bariery, ogrodzenie drogi, osłony przeciwośluniowe, osłony energochłonne, osłony przeciwwietrzne, ekrany przeciwwibracyjne oraz konstrukcje przeciwwibracyjne) – zob. R. S., Komentarz do art.99 Kodeksu wykroczeń, 2011.06.01publ. LEX. Tym samym krawężnik należy uznać za urządzenie drogowe, o którym mowa w powołanym wyżej przepisie. Czynność sprawcza polega m.in. na uszkodzeniu. Uszkodzeniem rzeczy jest każde naruszenie substancji rzeczy, niepowodujące unicestwienia jej wartości użytkowej. Wykroczenie z art. 99 kw jest wykroczeniem powszechnym, zatem może popełnić je każdy. Czyn ten może być popełniony zarówno umyślnie jak i nieumyślnie.

Przenosząc rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy z całą pewnością stwierdzić należy, że obwiniony wyczerpał znamiona przedmiotowe zarzucanego mu czynu. Usunął urządzenie drogowe w postaci krawężników z parkingu znajdującego się w pasie drogi numer (...) co należy uznać za uszkodzenie urządzenia drogowego. Obwiniony wyczerpał również znamiona podmiotowe czynu. Sąd zwrócił uwagę na fakt, że parking został wybudowany w 2007r. Obdarowani przez obwinionego w dniu 25.06.2014r. wnieśli o wyrażenie zgody na budowę zjazdu indywidualnego na cele mieszkaniowe z drogi wojewódzkiej nr (...) na działkę nr (...). W związku z tym wnioskiem w dniu 07.07.2014r. przeprowadzono wizję lokalną, w której uczestniczył obwiniony K. K. (1). Podczas tej wizji padły już pierwsze wnioski, że zjazdu w miejscu wnioskowanym nie ma i być nie może. Zatem obwiniony przed datą 25.07.2014- 26.07.2014 tj. czasem popełnieniem wykroczenia z art. 99 §1 pkt 2 Kodeksu wykroczeń wiedział, że taki zjazd nie istnieje. Oznacza to, że K. K. (1) umyślnie i świadomie popełnił czyn zabroniony. Wypełnił zatem znamiona zarówno przedmiotowe jak i podmiotowe czynu zabronionego.

Wymierzając karę obwinionemu Sąd uwzględniając dyrektywy w zakresie kary o których mowa w art. 33 kw, orzekł karę grzywny w wysokości 500,00 zł. W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu i jedynie tak ukształtowany wyrok spowoduje, że obwiniony zrozumie naganność swojego postępowania, co w konsekwencji, na przyszłość spowoduje, że nie popełni on ponownie wykroczenia i wdroży się do przestrzegania porządku prawnego. W szczególności należy zwrócić uwagę na umyślność w zachowaniu obwinionego przy popełnieniu zarzucanego mu czynu. Ustalając wysokość grzywny Sąd wziął pod uwagę aby kara ta stanowiła rzeczywistą dolegliwość dla obwinionego i powstrzymała go od popełnienia w przyszłości w szczególności podobnego wykroczenia. Jednocześnie ustalając wysokość grzywny Sąd miał na uwadze jego dochody – około 2000 zł miesięcznie, posiadany majątek – gospodarstwo o pow. 11,66 hektara ale także konieczność utrzymania rodziny.

Biorąc pod uwagę sytuację materialno – bytową obwinionego, mając na uwadze fakt, że obwiniony posiada stałe dochody, majątek pozwalający na dokonanie darowizny na rzecz córki w postaci nieruchomości oraz posiadania środków na korzystanie z obrońcy z wyboru w niniejszym postępowaniu i korzystanie z usług profesjonalnych pełnomocników w innych postępowania (k. 49) Sąd zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe oraz obciążył go opłatą w wysokości 50 złotych.

SSR Paweł Biziak

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy obwinionego.

I., dnia 22.10.2015 r.